

om man ikke tør være rigtig bekendt, hvad man egentlig vil, og det mener jeg dog ikke, man skal være bange for at sige. Naar de ærede Forslagsstillere i § 4 sætte Straf for dem, der skade deres Medmennesker, saa er det vistnok fuldkommen rigtigt, at en Orden bliver truffen for Kvassalvernes Bedkommende; men jeg vilde ogsaa anse det for at være fuldkommen rigtigt, at der blev truffet en lignende Bestemmelse for Lægernes Bedkommende, og det glæder mig, at netop den samme Læge, nemlig Dr. Gold i Frederiksværk, der har skrevet det af mig omtalte Lovforslag, har haft det samme Syn paa Sagen. Jeg ønsker, som sagt, denne Sag Fremgang og mener, at det er forunderligt, at vi have standset saa længe paa dette Omraade, inden vi have faaet en Lov — som vi da ikke engang have faaet endnu — der giver den tilbørlige Frihed i saa Henseende.

Justitsministeren: Der er jo allerede af begge de ærede Medlemmer af Thinget, som have haft Ordet i denne Sag, henvist til, at dette Spørgsmaal ikke fremkommer her første Gang; der er navnlig blevet mindet om, at et Lovforslag, hvorfra det nærværende ikke adskiller sig meget, har foreligget til Behandling i Landsthinget. Behandlingen af dette Lovforslag i Landsthinget for nogle Aar siden fremkaldte forskellige Meningsudtalelser, men det er ikke saaledes at forstaa, som om Forslaget i uforandret Skikkelse blev forsvaret. Den temmelig levende og varme Forhandling, der blev ført, blev ikke ført saa meget eller væsentligt om Forslagets Antagelse eller Forkastelse, som den blev ført om Forslagets Omvandelse eller ethvert Forslags Forkastelse. Et Forslag omtrent som dette vandt overordentlig liden Tilslutning under den daværende Forhandling. Da jeg selv den Gang tog Del i Forhandlingerne og hørte til dem, der stemte for ikke at gjøre nogen Forandring i den gjældende Lovgivning, og da der ikke siden den Tid er foregaaet Noget, der har kunnet bringe mig til at forandre den Mening, jeg den Gang havde, saa er jeg overbevist om, at det ærede Thing ikke vil forlange af mig, at jeg skulde skifte Mening, blot fordi jeg er bleven Justitsmini-

ster. Thinget kunde sandelig ikke være tjent med, at en Mand, der har udtalt og begrundet sin Anskuelse om en Sag i et af Thingene, naar der fremkom et Forslag, som var haaret af andre Anskuelser, alene fordi han som Justitsminister har med denne Sag at gjøre, strax skulde gjøre Høre eller Benstre om og sige: Nu er jeg af en anden Mening; det gaar ikke, det kan Ingen forlange. De ærede Herrer kunne altsaa ikke forlange, at jeg skulde være den, der skulde frembære dette Forslag eller være i Stand til at understøtte eller hjælpe det imod den Modstand, som det paa et senere Stadium utvivlsomt vil møde. Jeg tror nemlig ikke, at der er foregaaet Noget, som vil kunne fremkalde en forandret Anskuelse i Landsthinget, navnlig tror jeg ikke, at man fra den Omstændighed, at den norske Lov er vedtagen — thi det er vel egentlig det Nye, der ligger for — kan drage nogen for os bindende Slutning. For det Første vare, som bekendt, Meningerne i Norge i høi Grad delte om dette Spørgsmaal; imidlertid, Afgjørelsen er truffen. Men det, som jeg særlig vil fremhæve, er, at Norge er saa overordentlig forskjelligt fra Danmark. Det er ganske rigtigt, at det legale Udgangspunkt i denne Sag i Norge var det samme som i Danmark, fordi vi den Gang havde en fælles Lovgivning, men Enhver veed jo, at man med Hensyn til Spørgsmaalet om Afgang til at søge Læge, som er et overordentlig vigtigt Punkt, og hvorpaa der ogsaa allerede under denne Forhandling med god Grund er slaaet i en anden Sammenhæng, er overordentlig forskjellig stillet i Norge og i Danmark. Hvad der altsaa maasse — jeg skal ikke udtale nogen Mening derom — kan have været nødvendigt i Norge — efter min Mening dog alligevel en beklagelig Nødvendighed — kan derfor umulig siges at være nødvendigt i Danmark, fordi man har troet at maatte gribe til det under Forhold, der ere saa høit forskellige i territorial Henseende, som de norske ere det fra de danske. — Jeg anser det imidlertid for naturligt, at jeg tillige med et Par Ord berører de Hovedsynspunkter, der ere fremhævede af den ærede Ordfører for Forslaget, hvorpaa man især